

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 226/01	Domstolens dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Altmark Trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Förordning (EEG) nr 1191/69 – Linjetrafik inom ramen för stads-, förorts- och regional trafik – Offentligt stöd – Begreppet statligt stöd – Ersättning som utgör vederlag för allmän trafikplikt)	1
2003/C 226/02	Domstolens dom av den 24 juli 2003 i mål C-39/03 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Artegoan GmbH m.fl (Överklagande – Direktiven 65/65/EEG och 75/319/EEG – Humanläkemedel – Hungerdämpande preparat: amfepramon, clobenzorex, fenproporex, norpseudoefedrin och fentermin – Återkallande av godkännande för försäljning – Kommissionens behörighet – Villkor för återkallande)	2
2003/C 226/03	Domstolens beslut (första avdelningen) av den 24 juli 2003 i mål C-166/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal): Daniel Fernando Messejana Viegas mot Companhia de Seguros Zurich SA, Mitsubishi Motors de Portugal SA (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Svar som klart kan utläsas av rättspraxis – Andra direktivet 84/5/EEG – Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon – System för civilrättsligt ansvar – Garanterade minimibelopp)	2

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 226/04	Mål C-204/03: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 14 maj 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	3
2003/C 226/05	Mål C-231/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia – av den 8 oktober 2002, den 17 december 2002 och den 14 februari 2003 i målet mellan Consorzio Aziende Metano – CO.NA.ME. och Comune di Cingia de' Botti avseende Padania Acque S.p.A.	4
2003/C 226/06	Mål C-257/03: Talan mot Irland väckt den 16 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	5
2003/C 226/07	Mål C-286/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) av den 27 maj 2003 i målet mellan Silvia Hosse och Land Salzburg	5
2003/C 226/08	Mål C-297/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof av den 4 juni 2003 i målet mellan Sozialhilfeverband Rohrbach och 1. Arbeiterkammer Oberösterreich, 2. Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst	6
2003/C 226/09	Mål C-300/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hessisches Finanzgericht av den 25 april 2003 i målet mellan Honeywell Aerospace GmbH och Hauptzollamt Gießen – kontoret Fulda	6
2003/C 226/10	Mål C-301/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 juli 2003 av Republiken Italien	7
2003/C 226/11	Mål C-305/03: Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 16 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
2003/C 226/12	Mål C-306/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social nr 3 de Orense av den 24 juni 2003 i målet mellan Christalina Salgado Alonso och Instituto Nacional de la Seguridad Social, och Tesoreria General de la Seguridad Social	8
2003/C 226/13	Mål C-307/03: Talan av den 18 juli 2003 mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt av Republiken Italien	9
2003/C 226/14	Mål C-309/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social nr 33 de Madrid av den 8 juli 2003 i målet mellan A. I. López Gil och Instituto Nacional de Empleo (INEM)	9
2003/C 226/15	Mål C-313/03: Talan av den 23 juli 2003 mot Republiken Italien väckt av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2003/C 226/16	Mål C-319/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal administratif de Paris av den 3 juli 2003 i målet mellan S. Briheche och Ministère de l'intérieur, de la sécurité intérieure et des libertés locales	10
2003/C 226/17	Mål C-320/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 24 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	10

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 226/18	Mål C-324/03: Talan av den 24 juli 2003 mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt av Republiken Italien	11
2003/C 226/19	Mål C-326/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 25 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2003/C 226/20	Mål C-330/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, tredje avdelningen av den 21 juli 2003 i målet mellan Colegio de Ingenieros de Caminos y Canales y Puertos, å ena sidan, och Administración del Estado, å andra sidan, annan part: G.M. Imo	11
2003/C 226/21	Mål C-336/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division av den 21 juli 2003 i målet mellan easyCar (UK) Ltd och Office of Fair Trading	12
2003/C 226/22	Mål C-339/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 1 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2003/C 226/23	Mål C-340/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 1 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2003/C 226/24	Mål C-341/03: Talan mot Republiken Grekland väckt den 1 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2003/C 226/25	Mål C-342/03: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 4 augusti 2003 av Konungariket Spanien	13
2003/C 226/26	Mål C-344/03: Talan mot Republiken Finland väckt den 4 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2003/C 226/27	Mål C-345/03: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 5 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 226/28	Avskrivning av mål C-131/02	15
2003/C 226/29	Avskrivning av mål C-393/02	15
2003/C 226/30	Avskrivning av mål C-407/02	15
2003/C 226/31	Avskrivning av mål C-10/03	15
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2003/C 226/32	Förstainstansrättens dom av den 17 juni 2003 i mål T-385/00: Jean-Paul Seiller mot Europeiska investeringsbanken (Europeiska investeringsbanken – Personal – Upptagande till sakprövning – Klar ansökan – Bekräftande ansökan – Talan har väckts för sent – Föregående frivilligt förlikningsförfarande – Pensionsrättigheter – Luxemburgsk rätt – Överföring – Uppsåt – Preskriptionstid)	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2003/C 226/33	Förstainstansrättens dom av den 8 juli 2003 i mål T-132/01: Euroalliages m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Dumpning – Beslut om att avsluta en översyn av åtgärder som upphör att gälla – Gemenskapens intresse – Talan om ogiltigförklaring)	16
2003/C 226/34	Förstainstansrättens dom av den 17 juli 2003 i mål T-81/02: Margot Wagemann-Reuter mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (Tjänstemän – Tjänstledighet – Ledig tjänst – Ändring av en tjänst – Återinträde i tjänst)	16
2003/C 226/35	Förstainstansrättens beslut av den 25 juni 2003 i mål T-287/02: Asian Institute of Technology (AIT) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Beslut att sluta ett forskningsavtal – Frist – Avvisning)	17
2003/C 226/36	Beslut fattat av förstainstansrättens ordförande av den 15 maj 2003 i mål T-47/03 R: Jose Maria Sison mot Europeiska unionens råd (Interimistiskt förfarande – Restriktiva åtgärder i syfte att bekämpa terrorism – Frysning av penningmedel – Indraget socialbidrag – Yrkanden som till viss del inte kan upptas till sakprövning – Skyndsamhet – Föreligger inte)	17
2003/C 226/37	Förstainstansrättens beslut av den 16 maj 2003 i mål T-140/03: Forum 187 ASBL mot Europeiska gemenskapernas kommission (Förklaring om att avstå från fortsatt handläggning)	17
2003/C 226/38	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 3 juli 2003 i mål T-249/03 R: Y mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Tjänstemän – Artikel 105.2 i rättegångsreglerna)	18
2003/C 226/39	Avskrivning av mål T-78/03	18

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2003/C 226/40	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 213, 6.9.2003	19
---------------	--	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 24 juli 2003

i mål C-280/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Altmark Trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH ⁽¹⁾

(Förordning (EEG) nr 1191/69 – Linjetrafik inom ramen för stads-, förorts- och regional trafik – Offentligt stöd – Begreppet statligt stöd – Ersättning som utgör vederlag för allmän trafikplikt)

(2003/C 226/01)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-280/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Altmark Trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg och Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ytterligare deltagare i rättegången: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, angående tolkningen av artiklarna 92 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse) och 77 i EG-fördraget (nu artikel 73 EG) samt av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar (EGT L 156, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 1, s. 64), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1893/91 av den 20 juni 1991 (EGT L 169, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 17), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen och C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdel-

ningschefen D. Louterman-Hubeau, därefter avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 24 juli 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1893/91 av den 20 juni 1991, särskilt dess artikel 1.1 andra stycket, skall tolkas så, att den gör det möjligt för en medlemsstat att underlåta att tillämpa förordningen på sådan linjetrafik inom ramen för stads-, förorts- eller regional trafik som har ett tvingande behov av offentligt stöd, och att begränsa tillämpningen av denna förordning till de fall där det annars inte skulle vara möjligt att tillhandahålla tillräckliga trafik tjänster. Detta gäller dock endast under förutsättning att rättssäkerhetsprincipen vederbörligen beaktas.
- 2) Det villkor för tillämpning av artikel 92.1 i EG-fördraget (nu artikel 87.1 EG i ändrad lydelse) som innebär att stödet skall kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna är inte beroende av om de tillhandahållna trafik tjänsterna är av lokal eller regional art eller är beroende av det aktuella trafikområdets betydelse.

Offentligt stöd som syftar till att möjliggöra linjetrafik inom ramen för stads-, förorts- och regional trafik omfattas emellertid inte av nämnda bestämmelse i de fall då detta stöd skall anses utgöra ersättning som motsvarar ett vederlag för tjänster som det mottagande företaget har tillhandahållit för att fullgöra allmän trafikplikt. Vid tillämpningen av detta kriterium ankommer det på den nationella domstolen att pröva om följande villkor är uppfyllda:

- För det första skall det mottagande företaget faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, och dessa skyldigheter skall vara klart definierade.
- För det andra skall de kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt.

- För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst på grundval av fullgörandet av dessa skyldigheter.
 - För det fjärde skall, när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande, storleken av den nödvändiga ersättningen ha fastställts på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det skulle ha åsamkats vid fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av trafikplikten.
- 3) Artikel 77 i EG-fördraget (nu artikel 73 EG) kan inte tillämpas på offentligt stöd som avser ersättning för sådana merkostnader som uppkommer vid fullgörandet av allmän trafikplikt, utan att förordning nr 1191/69 i dess lydelse enligt förordning nr 1893/91 därvid beaktas.

(¹) EGT C 273, 23.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

av den 24 juli 2003

i mål C-39/03 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Artegodan GmbH m.fl. (¹)

(Överklagande – Direktiven 65/65/EEG och 75/319/EEG – Humanläkemedel – Hungerdämpande preparat: amfepramon, clobenzorex, fenproporex, norpseudoefedrin och fentermin – Återkallande av godkännande för försäljning – Kommissionens behörighet – Villkor för återkallande)

(2003/C 226/02)

(Rättegångsspråk: tyska, engelska och franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-39/03 P, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R.B. Wainwright och H. Støvlbæk, biträdda av advokaten B. Wägenbaur), angående överklagande av dom meddelad den 26 november 2002 av förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-74/00, T-76/00, T-83/00–T-85/00, T-132/00, T-137/00 och T-141/00, Artegodan m.fl. mot kommissionen (REG 2002, s. II-4945), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket de andra parterna är: Artegodan GmbH, med säte i Lüchow (Tyskland) (advokat: U. Doepner), Bruno Farmaceutici SpA, med säte i Rom (Italien), Essential Nutrition Ltd, med säte i

Brough (Förenade kungariket), Hoechst Marion Roussel Ltd, med säte i Denham (Förenade kungariket), Hoechst Marion Roussel SA, med säte i Bryssel (Belgien), Marion Merrell SA, med säte i Puteaux (Frankrike), Marion Merrell SA, med säte i Barcelona (Spanien), Sanova Pharma GmbH, med säte i Wien (Österrike), Temmler Pharma GmbH & Co.KG, med säte i Marburg (Tyskland), Schuck GmbH, med säte i Schwaig (Tyskland), Laboratoires Roussel L^{da}, med säte i Mem Martins (Portugal), Laboratoires Roussel Diamant SARL, med säte i Puteaux, Roussel Iberica SA, med säte i Barcelona (advokater: B. Sträter och M. Ambrosius), Gerot Pharmazeutika GmbH, med säte i Wien (advokat: K. Grigkar), Cambridge Healthcare Supplies Ltd, med säte i Rackheath (Förenade kungariket) (advokater: D. Vaughan, QC, K. Bacon, barrister, och S. Davis, solicitor), och Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA, med säte i Bryssel (advokater: L. Defalque och X. Leurquin), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (referent), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi, den 24 juli 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Överklagandet lämnas utan bifall.
- 2) Kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.

(¹) EGT C 70, 22.3.2003.

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 24 juli 2003

i mål C-166/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal): Daniel Fernando Messejana Viegas mot Companhia de Seguros Zurich SA, Mitsubishi Motors de Portugal SA (¹)

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Svar som klart kan utläsas av rättspraxis – Andra direktivet 84/5/EEG – Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon – System för civilrättsligt ansvar – Garanterade minimibelopp)

(2003/C 226/03)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-166/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal (Portugal),

att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Daniel Fernando Messejana Viegas och Companhia de Seguros Zurich SA, Mitsubishi Motors de Portugal SA, ytterligare deltagare i rättegången: CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal Instituto de Solidariedade e Segurança Social (ISSS) angående tolkningen av rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 8, 1984, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 90), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann (referent) och A. Rosas, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 24 juli 2003 meddelat följande beslut:

Artikel 1.2 i rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken föreskrivs flera olika system för civilrättsligt ansvar som kan bli tillämpliga vid trafikolyckor och enligt vilken det för ett av dessa system föreskrivs högsta garanterade belopp, vilka understiger de garanterade minimibelopp som har fastställts i denna artikel.

(¹) EGT C 156, 29.6.2002.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 14 maj 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-204/03)

(2003/C 226/04)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Enrico Traversa och Lidia Lozano Palacios, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. Fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten, och i synnerhet enligt artiklarna 17.2, 17.5 och 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, genom att bibehålla bestämmelser, enligt vilka en avdragsgill andel avseende ingående mervärdesskatt fastställs för skattskyldiga personer som endast utför skattepliktiga transaktioner, och vilka innehåller en särskild regel som innebär begränsning av rätten till avdrag av mervärdesskatt vid

köp av varor och tjänster, endast på grund av att dessa varit subventionerade,

2. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att Konungariket Spanien har åsidosatt sina skyldigheter enligt ett antal bestämmelser i sjätte direktivet, och anför två grunder:

1. Tillämpning av avdragsgill andel avseende skattskyldiga personer som endast utför transaktioner som medför rätt till avdrag av mervärdesskatt (artikel 102.1 i den spanska lagen om mervärdesskatt).

Enligt kommissionen medför den spanska bestämmelsen att tillämpningsområdet för den avdragsgilla andelen rättsstridigt vidgas genom att den inte endast tillämpas på skattskyldiga personer som utför transaktioner som medför avdragsrätt såväl som transaktioner som inte medför sådan rätt (delvis skattskyldiga personer), utan även på dem som endast utför skattepliktiga transaktioner (fullt skattskyldiga personer), endast på grund av att dessa har mottagit subventioner som inte inräknas i underlaget för beräkning av skatten på deras skattepliktiga transaktioner. I enlighet med artikel 17.5 i sjätte direktivet skall metoden för beräkning av avdragsgill andel endast tillämpas när den skattskyldiga personen utför såväl transaktioner som är beskattade, men skall undantas från skatteplikt, som skattepliktiga transaktioner.

Dessutom är medräkningen av subventioner i den avdragsgilla andelen avseende delvis skattskyldiga personer en möjlighet som medlemsstaten har, och den utgör ett undantag till den allmänna principen om avdrag av de belopp som betalats i mervärdesskatt avseende beskattade, icke undantagna, transaktioner. Denna möjlighet kan därför inte utnyttjas i syfte att behandla andra situationer än dem som föreskrivs i direktivet gynnsamt, i strid med bestämmelserna i gemenskapsrätten. De möjliga följderna avseende skatteneutralitet som medlemsstatens tillämpning av den möjlighet som ges i artikel 19 i direktivet kan få, innebär inte att de spanska myndigheternas önskan att vidga gränserna för begränsning av avdragsrätten till att omfatta fullt skattskyldiga personer rättfärdigas, eftersom nödvändig rättslig grund för detta saknas och åtgärden strider mot direktivet.

Den spanska bestämmelsen ifråga resulterar i dubbelbeskattning, eftersom den skattskyldiga personen som mottar en subvention använder denna som en del av betalningen vid köp av varor eller tjänster. Sådana köp är i enlighet med sjätte direktivet beskattade, och följaktligen är det subventionerade beloppet redan föremål för relevant mervärdesskatt. Om detta belopp sedan medräknas i nämnaren vid beräkning av avdragsgill andel, vilket

resulterar i en begränsning av avdragsrätten för den skattskyldiga person som mottar det, kommer det subventionerade beloppet att bli föremål för mervärdesskatt två gånger. Även om det i artikel 19 uttryckligen föreskrivs att medlemsstaten får medräkna subventioner som inte ingår i skatteunderlaget i den avdragsgilla andelen för delvis skattskyldiga personer, är detta undantag till den "normala" beräkningsmetoden ett verktyg som tillhandahålls den nationella lagstiftaren för att förebygga att en sammanslutning, vilken "till sin natur" är subventionerad, erhåller återbetalning av mervärdesskatt på grund av att den utför rent symbolisk aktivitet för att räknas som skattskyldig person. Artikel 19 är en frivillig bestämmelse och medlemsstaterna får fastställa förfarandena för dess införlivande förutsatt att de följer samtliga de grundläggande principer och bestämmelser som fastställs i sjätte direktivet, vilket innehåller bestämmelser som gör det möjligt att förebygga avdrag som anses oegentliga.

2. Inrättande av en särskild regel som innebär att rätten till avdrag av mervärdesskatt som skall betalas vid köp av varor och tjänster, vilka helt eller delvis finansierats genom subventioner, begränsas (artikel 104.2 andra stycket i den spanska lagen om mervärdesskatt).

Denna särskilda regel, enligt vilken avdragsgill andel inte tillämpas på subventioner som ges för finansiering av köp av vissa varor eller tjänster, och dessa inte heller medräknas i den avdragsgilla andelens nämnare, utan istället medför en begränsning av rätten att göra avdrag av den mervärdesskatt som betalats på den del av priset för de varor eller tjänster som finansierats med subventionerna, strider mot sjätte direktivet. I de spanska bestämmelserna fastställs nämligen en begränsning av rätten att göra avdrag avseende fullt skattskyldiga personer, vilken inte föreskrivs i direktivet. Vad gäller delvis skattskyldiga personer är de enda möjliga begränsningar som medges i direktivet att subventionerna medräknas i nämnaren i den avdragsgilla andelen. Den mervärdesskatt som en skattskyldig person har betalat för en viss tjänst eller vara är alltid avdragsgill i enlighet med bestämmelserna om avdragsrätt i direktivet, och i detta avseende har finansieringskällan vid köpet varorna eller tjänsterna inte någon som helst relevans. Medlemsstaterna får endast beakta sådana subventioner som är inte är kopplade till priset på transaktionen, och de får endast välja huruvida de vill inräkna dem i den avdragsgilla andelen om den skattskyldiga personen samtidigt utför skattepliktiga och transaktioner och sådana som är undantagna från skatteplikt. Det är frivilligt att tillämpa bestämmelsen och medlemsstaten får fastställa förfaran-

dena för dess införlivande, förutsatt att de följer samtliga de grundläggande principer och bestämmelser som fastställs i sjätte direktivet.

Den spanska bestämmelsen strider mot den grundläggande rätten till avdrag av mervärdesskatt, vilken erkänts i domstolens rättspraxis, eftersom den är en särskild regel utan grund i direktivet, den är tillämplig på samtliga skattskyldiga personer som mottagit subventioner, inbegripet fullt skattskyldiga personer, och även om den är tillämplig på delvis skattskyldiga personer, kan den under vissa omständigheter vara mindre förmånlig än ett nyttjande av den möjlighet som föreskrivs i artikel 19 i direktivet.

(1) EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia – av den 8 oktober 2002, den 17 december 2002 och den 14 februari 2003 i målet mellan Consorzio Aziende Metano – CO.NA.ME. och Comune di Cingia de' Botti avseende Padania Acque S.p.A.

(Mål C-231/03)

(2003/C 226/05)

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia – begär genom beslut av den 8 oktober 2002, den 17 december 2002 och den 14 februari 2003 vilket inkom till domstolens kansli den 28 maj 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Consorzio Aziende Metano – CO.NA.ME. och Comune di Cingia de' Botti avseende Padania Acque S.p.A. beträffande följande frågor:

"Utgör artiklarna 43, 49 och 81 i fördraget, i den del de utgör förbud mot inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium, mot inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen beträffande medborgare i medlemsstater samt mot affärsmetoder och andra ageranden av bolag som har till syfte att hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen inom Europeiska unionen, hinder mot bestämmelser avseende direkt tilldelning, det vill säga utan att ett anbudsförfarande genomförs, av offentliga tjänstekontrakt avseende gasdistribution, till bolag som delvis är kommunalägda, när ägandedelen inte medför en direkt kontroll över bolagets verksamhet, och skall det följaktligen anses att rekvisiten för förvaltning 'in house' inte är uppfyllda när, såsom i förevarande fall, kommunens andel motsvarar 0,97 procent av kapitalet?"

Talan mot Irland väckt den 16 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-257/03)

(2003/C 226/06)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Xavier Lewis i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Irland har underlåtit att helt uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.4 i europaparlamentets och rådets beslut nr 1753/2000/EG av den 22 juni 2000 om att inrätta ett system för övervakning av de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen från nya personbilar (1), genom att inte till kommissionen överlämna uppgifter rörande koldioxidutsläppen från nya personbilar i enlighet med ovannämnda artikel i detta beslut,
- 2) förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 4.4 fastställs tydligt att det första överlämnandet av information skall ske senast den 1 juli 2001. Irland har överskridit denna frist.

(1) EGT L 202, 10.8.2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) av den 27 maj 2003 i målet mellan Silvia Hosse och Land Salzburg

(Mål C-286/03)

(2003/C 226/07)

Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) begär genom beslut av den 27 maj 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 3 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Silvia Hosse och Land Salzburg beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 4.2b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 (1) av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1247/92 (2), jämförd med bilaga II avsnitt III tolkas så, att enligt den är ett vårdbidrag enligt Salzburger Pflegegeldgesetz

(vårdbidragslagen i delstaten Salzburg) till en anhörig till en i delstaten Salzburg förvärvsarbetande arbetstagare som bor med sin familj i Tyskland i egenskap av särskild icke avgiftsfinansierad förmån undantagen från tillämpningsområdet för förordning (EEG) nr 1408/71?

2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Kan en person som bor i Tyskland med sin familj och som är anhörig till en arbetstagare som är verksam i delstaten Salzburg oberoende av sitt hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland begära vårdbidrag enligt Salzburger Pflegegeldgesetz som en kontantförmån vid sjukdom enligt artikel 19 och motsvarande bestämmelser i övriga avsnitt i kapitel 1 avdelning 3 i förordning (EEG) nr 1408/71 om han uppfyller övriga förutsättningar för rätt till bidrag?

3. Om fråga 1 besvaras jakande:

Kan en förmån som vårdbidraget enligt Salzburger Pflegegeldgesetz, i egenskap av beviljande av en social förmån i den mening som avses i artikel 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 (3) av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, göras beroende av att förmånstagaren har sitt hemvist i delstaten Salzburg?

4. Om fråga 3 besvaras jakande:

Är det förenligt med gemenskapsrätten, särskilt principerna om unionsmedborgarskap och icke-diskriminering i den mening som avses i artiklarna 12 och 17 EG, att unionsmedborgare som är verksamma som gränsarbetare i delstaten Salzburg men som har sitt hemvist i en annan medlemsstat inte har rätt till en sådan social förmån, i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 1612/68, som vårdbidrag enligt Salzburger Pflegegeldgesetz?

Om fråga 3 besvaras nekande: Gör unionsmedborgarskapet det även möjligt för en sådan gränsarbetares underhållsberättigade anhöriga, som också har sitt hemvist i en annan medlemsstat, att erhålla vårdbidrag i delstaten Salzburg enligt Salzburger Pflegegeldgesetz?

(1) EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

(2) EGT L 136, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 124.

(3) EGT L 257, 1968, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof av den 4 juni 2003 i målet mellan Sozialhilfverband Rohrbach och 1. Arbeiterkammer Oberösterreich, 2. Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

(Mål C-297/03)

(2003/C 226/08)

Oberster Gerichtshof begär genom beslut av den 4 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 10 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sozialhilfverband Rohrbach och 1. Arbeiterkammer Oberösterreich, 2. Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst beträffande följande frågor:

1. Skall ett privaträttsligt bolag med begränsat ansvar, vars enda delägare är ett offentligrättsligt förbund för socialt bistånd (ett kommunalförbund) och som har fått uppgifter avseende av det allmänna bedrivna affärsverksamhet (socialt bistånd genom drift av en verkstad med handkappade anställda), anses utgöra ett "statligt organ", med den följd att den med nationell rätt inte i tillräcklig utsträckning införlivade artikel 3.1 i direktiv 77/187/EEG⁽¹⁾ jämförd med artikel 1.1 c i samma direktiv, i direktivets lydelse enligt direktiv 98/50/EG⁽²⁾ (nu direktiv 2001/23/EG) är direkt tillämplig på bolaget i fråga, även om de av förbundet för socialt bistånd ägda andelarna enligt ett avtal om avyttring, som endast är villkorat med att förbundets styrelse måste lämna sitt tillstånd härtill, skall övergå till ett rent privat bolag med begränsat ansvar?

Om svaret på denna fråga är jakande:

2. Kan ett förbund för socialt bistånd (ett kommunalförbund) som avyttrar en del av sin verksamhet, i egenskap av "statligt organ" i den mening som avses i EG-domstolens rättspraxis, gentemot sina arbetstagare, vilka motsätter sig att deras anställningsavtal skall komma att gälla gentemot en förvärvare (i den mening som avses i den första frågan) och önskar att motparten i deras anställningsavtal även fortsättningsvis skall vara överlåtaren, i fall där den i första frågan nämnda direktivbestämmelsen inte har införlivats i tillräcklig utsträckning självt åberopa att artikel 3.1 i det i första frågan angivna direktivet jämförd med artikel 1.1 c i samma direktiv är direkt tillämplig, med den följd att anställningsavtalen numera skall anses gälla med förvärvaren som motpart, och har det härvid någon betydelse huruvida det "statliga organ" som avyttrar verksamheten självt saknar behörighet att utfärda lagstiftning med avseende på införlivandet av ett direktiv med nationell rätt, utan det är en överordnad lagstiftare (delstaten) som har sådan behörighet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hessisches Finanzgericht av den 25 april 2003 i målet mellan Honeywell Aerospace GmbH och Hauptzollamt Gießen – kontoret Fulda

(Mål C-300/03)

(2003/C 226/09)

Hessisches Finanzgericht begär genom beslut av den 25 april 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 11 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Honeywell Aerospace GmbH och Hauptzollamt Gießen – kontoret Fulda beträffande följande frågor:

1. Skall en tullskuld enligt artikel 215.2 eller 215.3 första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2913/92⁽¹⁾, i den lydelse som gällde fram till den 9 maj 1999, anses ha uppkommit på den plats som tullmyndigheten konstaterar vara den plats där omständigheterna kring varorna är sådana att en tullskuld uppkommit (artikel 215.2) eller den plats där varorna hänfördes till detta tullförfarande (artikel 215.3 första strecksatsen), även i sådana fall där en försändelse som hänförts till förfarandet för extern gemenskapstransitering inte har uppvisats vid bestämmelsekontoret och platsen för överträdelsen eller oegentligheten inte kan fastställas och där tullmyndigheten, i strid med artikel 378.1 första stycket och artikel 379.2 första meningen i förordning (EEG) nr 2454/93⁽²⁾ i den lydelse som gällde fram till den 30 juni 2001, i sin underrättelse enligt artikel 379.1 i nämnda förordning har försummat att ange den frist inom vilken bevis för att transiteringen genomförts på ett regelmässigt sätt eller avseende den plats där överträdelsen eller oegentligheten verkligen begicks skall framläggas för avgångskontoret?

2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Krävs det, för att den behöriga tullmyndighetens skall kunna driva in avgifter enligt artikel 379.2 tredje meningen i förordning (EEG) nr 2454/93 i den lydelse som gällde fram till den 30 juni 2001, att tullmyndigheterna i sin underrättelse enligt artikel 379.1 i förordningen har angivit den frist inom vilken bevis för att transiteringen genomförts på ett regelmässigt sätt eller avseende den plats där överträdelsen eller oegentligheten verkligen begicks skall framläggas för avgångskontoret?

⁽¹⁾ EGT L 61, s. 26; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 91.

⁽²⁾ EGT L 201, s. 88.

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 juli 2003 av Republiken Italien**(Mål C-301/03)**

(2003/C 226/10)

Republiken Italien har den 2 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Ivo M. Braguglia, avvocato, i egenskap av ombud, biträdd av Giacomo Aiello, avvocato dello stato.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens rättsakt med beteckningen CDRR-03-0013-00-it (dok 4), som i det ovannämnda meddelande från kommissionen har betecknats som beslut "med officiell underrättelse till medlemsstaterna med anledning av Kommittén för utveckling och omställnings möte den 23 april 2003" (meddelande av den 2 juni 2003, nr 107135), liksom meddelandet av den 14 maj 2002 med nr 106387 (dok 6), som delgavs den 15 maj 2003 och genom vilken Europeiska kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik, avdelningen för regionalstöd till Frankrike, Grekland, Italien, meddelade sitt beslut rörande det datum då rätten till medfinansiering av kostnader för ändringar i programkomplement avseende POR Sardegna 2000–2006 skulle upphöra, meddelandet av den 28 maj 2003 med nummer 107051 (dok 7), som delgavs den 2 juni 2003 och genom vilket Europeiska kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik, avdelningen för regionalstöd till Frankrike, Grekland, Italien, meddelade sitt beslut rörande det datum då rätten till medfinansiering av kostnader för ändringar i programkomplement avseende POR Sicilia 2000–2006 skulle upphöra, samt meddelandet av den 2 juni 2003 med nr 107135 (dok 8), som delgavs under år 2003 ⁽¹⁾ och genom vilket Europeiska kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik, avdelningen för regionalstöd till Frankrike, Grekland, Italien, meddelade sitt beslut rörande det datum då rätten till medfinansiering av kostnader för ändringar i programkomplement avseende DOCUP Lazio 2000–2006 skulle upphöra. Dessutom yrkas att samtliga övriga kända rättsakter med anknytning till de ovannämnda rättsakterna skall ogiltigförklaras. För det fall att talan i sak bifalls yrkas att kommissionen skall förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

A. Åsidosättande av artiklarna 15 och 34 i förordning (EG) nr 1260/99 ⁽²⁾

Genom de omtvistade rättsakter har kommissionen aktivt ingripit i förfarandet för ändring av programkomplement – närmare bestämt i den konkreta förvaltningen av programmen – på ett sätt som strider mot dess befogenheter enligt den ovannämnda förordningen, utan att ha givits någon annan behörighet därtill och med intrång i ett annat rättssubjekts behörighetssfär.

B. Åsidosättande av artikel 30 i förordning (EG) nr 1260/99

Enligt sökanden har det datum då rätten till medfinansiering av kostnader för programkomplement skall upphöra fastställts, utan någon möjlighet till undantag, i den allmänna förordning. Denna uttömmande bestämmelse förutsätter att den normala retroaktiv verkan avseende tiden för strukturfondens medfinansiering skall gälla (den dag då kommissionen mottar ansökan om medfinansiering), såvida det inte är fråga om ändringar av de delar i beslutet som rör strukturfondens medfinansiering.

Kommissionen har i stället föreskrivit, för det fall att en ändring sker i programkomplementet, att övervakningskommittén skall fastställa det datum då rätten till medfinansiering börjar gälla, och att detta datum inte får föregå den dag då medfinansieringen av den föreslagna ändringen godkänns av samma kommitté. I det ändrade programkomplementet måste det datum från vilket de nya kostnader som avses i ändringen skall omfattas av medfinansieringen anges.

Om det förhållningssätt som kommissionen förordar tillämpades, så skulle bestämmelsen i artikel 30.2 i den allmänna förordningen förlora all betydelse, eftersom varje programkomplement genom vilket stöd som godkänts genom ett beslut av kommissionen genomförs skulle innebära att det datum från vilket rätt till medfinansiering föreligger ändrades, och något datum då rätten till medfinansiering skall upphöra skulle inte kunna utläsas vid den tidpunkt som avses i den ovannämnda bestämmelsen.

C. Sökanden har hävdat att de omtvistade rättsakterna är rättsstridiga även på grund av att de saknar rättslig grund, på grund av maktmissbruk vid genomförandet av förfarandet, på grund av bristande behörighet och på grund av att kommissionens interna arbetsordning åsidosatts.

(1) Troligen delgivet den 30 juni 2003.

(2) EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 16 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-305/03)**

(2003/C 226/11)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland. Sökanden företräds av Richard Lyal, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1, 5.4 c, 12.3 och 16.1

i rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 ⁽¹⁾ om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på den kommission som betalas till auktionsföretagare vid auktionsförsäljning av konstverk, antikviteter och samlarföremål som har importerats i enlighet med systemet för tillfällig införsel,

2. förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt de ovan nämnda artiklarna i sjätte mervärdesskattedirektivet genom att inte beskatta auktionsföretagarens vinstmarginal på importerade konstverk, samlarföremål och antikviteter enligt grundskattesatsen.

Enligt kommissionens föreligger två skattepliktiga händelser avseende mervärdesskatt vid import och auktionsförsäljning: införsel av varor i den mening som avses i artikel 7.1 och leverans av varor i den mening som avses i artikel 26a.

Tvärtemot den ståndpunkt som Förenade kungariket intagit, medför inte mervärdesskattesystemet att dubbelbeskattning sker, eftersom det inte krävs att mervärdesskatt först uttas till importskattesats på varornas totala värde efter försäljning och därefter ännu en gång till grundskattesats på auktionsföretagarens vinstmarginal.

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 8).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social nr 3 de Orense av den 24 juni 2003 i målet mellan Christalina Salgado Alonso och Instituto Nacional de la Seguridad Social, och Tesorería General de la Seguridad Social

(Mål C-306/03)

(2003/C 226/12)

Juzgado de lo Social nr 3 de Orense begär genom beslut av den 24 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Christalina Salgado Alonso och Instituto Nacional de la

Seguridad Social, och Tesorería General de la Seguridad Social beträffande följande frågor:

1. Utgör artiklarna 12 och 39–42 EG, liksom artikel 45 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ av den 14 juni 1971 hinder mot en bestämmelse i nationell rätt, som innebär att socialförsäkringsavgifter för ålderspension som en försäkringskassa erlagt för en arbetstagare under den period som denne erhöll särskild arbetslöshetsersättning inte får beaktas vid beräkningen av de olika försäkringsperioder som föreskrivs i den nationella lagstiftningen och inte heller medför rätt till åldersförmåner, när detta medför att en arbetstagare som drabbats av långtidsarbetslöshet, som skall kompenseras, helt saknar möjlighet att styrka andra inbetalningar av andra socialförsäkringsavgifter för ålderspension än de som enligt lag inte får beaktas, något som innebär att endast arbetstagare som har utnyttjat rätten till fri rörlighet berörs av denna nationella bestämmelse och saknar möjlighet att göra anspråk på nationell ålderspension trots att de föreskrivna försäkringsperioderna skall anses fullgjorda enligt artikel 45 i nämnda förordning (EEG)?

2. Utgör artiklarna 12 och 39–42 EG, liksom artikel 48.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 hinder mot bestämmelser i nationell rätt, som innebär att socialförsäkringsavgifter för ålderspension som en försäkringskassa erlagt för en arbetstagare under den period som denne erhöll särskild arbetslöshetsersättning inte får beaktas vid bedömningen av om de sammanlagda försäkrings- eller bosättningsperioderna som har fullgjorts enligt denna medlemsstats lagstiftning uppgår till ett år, när detta medför att en arbetstagare som drabbats av långtidsarbetslöshet, som skall kompenseras, helt saknar möjlighet att styrka andra inbetalningar av andra socialförsäkringsavgifter för ålderspension än de som intjänats och betalats under arbetslösheten, något som innebär att endast arbetstagare som har utnyttjat rätten till fri rörlighet berörs av denna nationella bestämmelse och saknar möjlighet att göra anspråk på nationell ålderspension, trots att det nationella försäkringsorganet enligt artikel 48.1 i nämnda förordning (EEG) inte är befriat från skyldigheten att bevilja nationella förmåner?

⁽¹⁾ om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7.1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Talan av den 18 juli 2003 mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt av Republiken Italien

(Mål C-307/03)

(2003/C 226/13)

Republiken Italien har den 18 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Ivo M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av Maurizio Fiorilli, avvocato dello stato.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- Ogiltigförklara de finansiella korrigeringar mot Italien som beslutats i kommissionens beslut K(2003) 1539 slutlig av den 15 maj 2003.

Grunder och huvudargument

Sökanden har för det första anfört att kontrollerna på platsen var undermåliga. Sökanden är inte överens med kommissionens tjänstemän angående metoden för och effektiviteten av de kontroller som genomförts.

Såvitt avser underlåtenheten att återbetala stöd till områden som inte varit berättigade till stöd, har sökanden anfört att finansiella korrigeringar inte skall genomföras när medlemsstaten har vidtagit de åtgärder den kommit överens med kommissionen om, och den har förbättrat kontrollförfarandena, vilket kommissionen medgivit och vilket visas av att den har sökt ge retroaktiv verkan åt omfattningen av de gradvis förbättrade kontrollförfarandena.

Sökanden har slutligen anfört att det omtvistade beslutet är ogiltigt till följd av en felaktig tillämpning av artikel 9.3 i förordning nr 3887/92 ⁽¹⁾ (områden som ligger till grund för beräkningen av stöd).

⁽¹⁾ EGT L 391, s. 36.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social nr 33 de Madrid av den 8 juli 2003 i målet mellan A. I. López Gil och Instituto Nacional de Empleo (INEM)

(Mål C-309/03)

(2003/C 226/14)

Juzgado de lo Social nr 33 de Madrid begär genom beslut av den 8 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 23 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan A. I. López Gil och Instituto Nacional de Empleo (INEM) beträffande följande frågor:

1. Krävs för ett adekvat införlivande av § 2 punkt 8 i det till direktiv 96/34 ⁽¹⁾ bifogade ramavtalet med nationell rätt, i förevarande fall spansk rätt, att det i lagstiftningen på området för social trygghet, närmare bestämt lagstiftningen om arbetslöshetsersättning, införs bestämmelser – avseende det fallet att den period som ligger till grund för beräkningen av underlaget för arbetslöshetsersättningen sammanfaller med tid under vilken en arbetstagare utnyttjat sin rätt att erhålla reducerad arbetstid med lägre lön för att vårda minderårigt barn – som neutraliserar konsekvenserna av att lägre avgifter har betalats in till systemet på grund av att den föräldraledige arbetstagaren har erhållit lägre lön, så att arbetstagaren inte på grund av föräldraledigheten erhåller lägre arbetslöshetsersättning än han eller hon annars skulle ha erhållit?
2. Kan en nationell domstol direkt tillämpa § 2 punkt 8 i det till direktiv 96/34 bifogade ramavtalet, när den dömer i ett sådant mål som det förevarande, om en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt denna bestämmelse och den i artikel 2 i direktivet föreskrivna fristen för införlivande härav har löpt ut?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EGT L 145, 19.6.1996, s. 4).

Talan av den 23 juli 2003 mot Republiken Italien väckt av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-313/03)

(2003/C 226/15)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Marie-José Jonczy, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och föreskrifter som är nödvändiga, eller att de i alla händelser inte underrättat kommissionen om dessa, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för genomförande av direktivet löpte ut den 30 juni 2002.

(1) EGT L 167, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal administratif de Paris av den 3 juli 2003 i målet mellan S. Briheche och Ministère de l'intérieur, de la sécurité intérieure et des libertés locales

(Mål C-319/03)

(2003/C 226/16)

Tribunal administratif de Paris begär genom beslut av den 3 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 24 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan S. Briheche och Ministère de l'intérieur, de la sécurité intérieure et des libertés locales beträffande följande frågor:

Utgör bestämmelserna i direktiv 76/207/EEG (1) av den 9 februari 1976 hinder för att Frankrike bibehåller bestämmelserna i artikel 8 i lag nr 75-3 av den 3 januari 1975, i ändrad lydelse enligt lag nr 79-569 av den 7 juli 1979 och enligt lag nr 2001-397 av den 9 maj 2001, vad gäller änkor som inte har gift om sig?

(1) Rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 24 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-320/03)

(2003/C 226/17)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Dr Claudia

Schmidt, rättstjänsten vid Europeiska kommissionen, i egenkap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att utfärdandet av ett körförbud på en del av motorvägen Inntal A 12 mellan kilometer 20,359 i kommunen Kundl och kilometer 66,780 i kommunen Ampass för tunga lastbilar som transporterar vissa varor strider mot Republiken Österrikes skyldigheter enligt artiklarna 1 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 881/92 (1), artiklarna 1 och 6 i rådets förordning (EEG) nr 3118/93 (2) och artiklarna 28-30 EG,
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 27 maj 2003 utfärdade Landeshauptmann i Tyrol med stöd av den österrikiska Immissionsschutzgesetz-Luft ett körförbud för tunga lastbilar som transporterar vissa varor på en 46 kilometer lång del av motorvägen A 12 Inntalautobahn. Detta absoluta körförbud för de ifrågavarande fordonen träder i kraft med verkan från den 1 augusti 2003 och gäller på obestämd tid.

Kommissionen anser att Republiken Österrike genom detta förbud har åsidosatt nämnda primär- och sekundärrättsliga bestämmelserna.

Körförbudet eller kravet på att transporterarna skall ske med järnväg innebär fler förseningar och ökade kostnader för de ifrågavarande tunga lastbilarna och företagen. Förbudet utgör således ett uppenbart hinder för den fria rörligheten för varor. Republiken Österrikes beslut att begränsa körförbudet till att endast gälla transittrafiken, vilken till 80 % består av utländska transportföretag, gynnar således den nationella/lokala varutransporten eller innebär, med andra ord, indirekt diskriminering av utländsk varutransport. Diskrimineringen kan inte rättfärdigas med hänsyn till miljöskydd. Redan på denna grund skall det fastslås att Republiken Österrike har åsidosatt artikel 28 EG.

Kommissionen har i andra hand gjort gällande att även om bestämmelsen inte är diskriminerande, kan inte argumentet som grundas på miljöskydd godtas, eftersom den österrikiska bestämmelsen strider mot proportionalitetsprincipen. Det finns mildare åtgärder, det vill säga bestämmelser som också förefaller kunna fylla samma syfte men som i mindre mån utgör ett hinder mot den fria rörligheten för varor. Eftersom bestämmelsen inte kan rättfärdigas med hänsyn till miljöskydd, strider den slutligen mot artikel 28 EG.

Det framgår av förordning (EEG) nr 881/92 och förordning (EEG) nr 3118/93 att det i princip är rättsstridigt att uppställa andra krav för fri godstransport än dem som uppställs i dessa förordningar. Det finns inget utrymme för något undantag från denna princip. Republiken Österrike har således åsidosatt

artiklarna 1 och 3 i förordning nr 881/92. Den har även åsidosatt artiklarna 1 och 6 i förordning nr 3118/93.

(¹) EGT L 95, 1992, s. 1.

(²) EGT L 279, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 21.

Talan av den 24 juli 2003 mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt av Republiken Italien

(Mål C-324/03)

(2003/C 226/18)

Republiken Italien har den 24 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Ivo Maria Braguglia, avvocato, i egenskap av ombud, biträdd av Antonio Cingolo, avvocato dello stato.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionären Barniers skrivelse av den 14 maj 2003, nr 26777, mottagen den 20 maj 2003, i den mån den avser att förskott som lämnats inom ramen för statligt stöd från medlemsstaterna efter den 19 februari 2002 som inte skall anses berättigade, samt varje rättsakt som den grundas på eller har samband med.
- Europeiska gemenskapernas kommission skall förpliktas ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Italien har anfört att skrivelsen är uppenbart oförenlig med artikel 32 i förordning (EG) nr 1260/1999 (¹) samt artikel 1.1 och 1.2 i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1685/2000 (²). Det finns inget i dessa bestämmelser som medför att den verksamhet som stödet avser är relevant för prövningen av tillåtligheten av de belopp som den slutlige mottagaren av statligt stöd erhåller. Tvärtom är det i det system som upprättats genom dessa förordningar endast de betalningar som faktiskt görs av medlemsstaten som slutlig mottagare, på villkor att de uppger exakt de kostnader som bärs av den slutlige mottagaren själv.

Republiken Italien har vidare gjort gällande att skrivelsen är ogiltig eftersom skälen är felaktiga och motstridiga.

(¹) EGT L 161, s. 1.

(²) EGT L 193, s. 39.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 25 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-326/03)

(2003/C 226/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 25 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Marie-Jose Jonczy, kommissionens rättsjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för införlivande av direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 30 juni 2002.

(¹) EGT L 167, 2.7.1999, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, tredje avdelningen av den 21 juli 2003 i målet mellan Colegio de Ingenieros de Caminos y Canales y Puertos, å ena sidan, och Administración del Estado, å andra sidan, annan part: G.M. Imo

(Mål C-330/03)

(2003/C 226/20)

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, tredje avdelningen begär genom beslut av den 21 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 29 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Colegio de Ingenieros de Caminos y Canales y Puertos, å ena sidan, och Administración del Estado, å andra sidan, annan part: G.M. Imo, beträffande följande frågor:

A) Medger tolkningen av artikel 3 a, jämförd med artikel 4.1, i direktiv 89/48/EEG ⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier att värdmedlemsstaten vidtar ett begränsat erkännande av en sökandes yrkeskvalifikationer när denne innehar ett examensbevis som avser yrket Ingegneri civile idraulico (vatteningenjör, utfärdat i Italien) och har för avsikt att utöva detta yrke i en annan medlemsstat vars lagstiftning erkänner det reglerade yrket Ingegnere de Caminos, Canales y Puertos (väg-, kanal-, och hamningenjör)? Utgångspunkten är att det senare yrket i värdmedlemsstaten inbegriper verksamheter som inte alltid motsvarar sökandens examensbevis och att den utbildning som styrkts av denne inte omfattar vissa väsentliga ämnen som generellt krävs för att erhålla examensbevis för väg-, kanal-, och hamningenjörer i värdmedlemsstaten.

B) Är det, om den första frågan besvaras jakande, förenligt med artiklarna 39 och 43 EG att begränsa de rättigheter som beviljats sökande som har för avsikt att som egenföretagare eller som anställda utöva sitt yrke i en annan medlemsstat än den där de förvärvade yrkeskvalifikationen på så sätt att nämnda värdmedlemsstat nationella bestämmelser kan utesluta att begränsade erkännanden av yrkeskvalifikationer beviljats, om detta beslut, som i princip överensstämmer med artikel 4 i direktiv 89/48/EEG, innebär att oproportionerliga tilläggskrav åläggs för utövningen av det egna yrket?

Med begränsat erkännande avses i detta avseende ett erkännande som ger sökanden rätt att utöva verksamhet som ingenjör endast inom den relevanta sektorn (vattenteknik) av det bredare yrket väg-, kanal-, och hamningenjör, utan att denne åläggs de tilläggskrav som föreskrivs i artikel 4.1 b i direktiv 89/48/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division av den 21 juli 2003 i målet mellan easyCar (UK) Ltd och Office of Fair Trading

(Mål C-336/03)

(2003/C 226/21)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division begär genom beslut av den 21 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 30 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan easyCar (UK) Ltd och Office of Fair Trading beträffande följande frågor:

Skall begreppet "avtal om tillhandahållande av tjänster som avser ... transport" i artikel 3.2 i direktiv 97/7/EG ⁽¹⁾ om konsumentskydd vid distansavtal anses omfatta avtal om tillhandahållande av biluthyrningstjänster?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal – Rådets och parlamentets uttalande till artikel 6.1 – Kommissionens uttalande till artikel 3.1 första strecksatsen (EGT L 144, 4.6.1997, s. 19).

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 1 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-339/03)

(2003/C 226/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 1 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Josef-Christian Schieferer och Michel Van Beek, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 9 i rådets direktiv 1999/22/EG ⁽¹⁾ av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet (nämligen de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet i delstaterna Bremen, Hamburg och Hessen samt Baden-Württemberg Niedersachsen) och, i andra hand, genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder.
2. Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet löpte ut den 9 april 2002 utan att alla delstaterna hade vidtagit nödvändiga åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 94, s. 24.

**Talan mot Republiken Österrike väckt den 1 augusti 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-340/03)

(2003/C 226/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 1 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer och Gregorio Valero Jordana, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget genom att inte fullständigt och korrekt införliva följande bestämmelser i rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket ⁽¹⁾:
 - a) definitionen i artikel 2 a i direktivet i delstaten Steiermark (undantag för små reningsverk),
 - b) artikel 6 b avseende uppgifter som regelbundet skall lämnas till användarna enligt bilaga II A, i Kärnten,
 - c) artikel 9 i förening med bilagorna II A, II B och II C i Vorarlberg och i förening med bilaga II C i Kärnten och i Steiermark, och
 - d) kravet att register skall föras enligt artikel 10 i Kärnten (punkt 1 a vad beträffar undantag för små reningsverk, vilket inte ges enligt direktivet), i Steiermark (punkt 1 b och c vad beträffar sammansättningen och egenskaper samt typen av behandling) och Vorarlberg (punkt 1 a, b och c vad beträffar slammängden, sammansättningen och egenskaper samt typen av behandling),
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Österrike skulle införliva direktiv 86/278/EEG senast den dag då den anslöt sig till Europeiska unionen den 1 januari 1995.

Denna tidsfrist har löpt ut utan att vissa bestämmelser i detta direktiv korrekt har införlivats i delstaterna Kärnten, Steiermark och Vorarlberg.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1986, s. 6; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 127.

**Talan mot Republiken Grekland väckt den 1 augusti 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-341/03)

(2003/C 226/24)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 1 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av H. Michard, rättstjänsten.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni 1998 ⁽¹⁾ om skydd av kompletterande pensionsrättigheter för anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- b) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Enligt artikel 249 tredje stycket EG skall ett direktiv vara bindande för medlemsstaterna med avseende på det resultat som skall uppnås, men överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.
2. I förevarande fall föreskrivs i artikel 10.1 i rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni 1998 att medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 36 månader efter det att direktivet har trätt i kraft. Direktivet trädde i kraft det datum då det offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (den 25 juli 1998), och skulle sålunda ha införlivats med den nationella lagstiftningen senast den 27 januari 2001. Enligt artikel 10.2 i direktivet skulle medlemsstaterna senast den 25 januari 2002 underrätta kommissionen om vilka åtgärder de vidtagit för att införliva direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 209, 25.7.1998, s. 46.

**Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 4 augusti
2003 av Konungariket Spanien**

(Mål C-342/03)

(2003/C 226/25)

Konungariket Spanien har den 4 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens

råd. Sökanden företräds av Nuria Díaz Abad, Abogado del Estado, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 975/2003 av den 5 juni 2003 om öppnande och förvaltning av en tullkvot för import av konserverad tonfisk enligt KN-nummer 16041411, 16041418 och 16042070 ⁽¹⁾, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Konungariket Spanien anser att förordning nr 975/2003 utgör en kränkning av gemenskapsrätten av följande skäl:

- Principen om gemenskapspreferens har åsidosatts, eftersom sådana bestämmelser som dem som har införts genom förordningen endast är lämpliga om gemenskapsproduktionen är otillräcklig, vilket inte har visats vara fallet. Den spanska industrin för konserverad tonfisk har särskilt lidit skada till följd av antagandet av förordningen.
- Konkurrensen på marknaden har snedvridits, eftersom den omständigheten att det på en produktmarknad införs fördelaktigare villkor än dem som föreskrivs i det allmänna tullsystemet kan ge upphov till obalanser på nämnda marknad, med negativa ekonomiska följder.
- Formregler har åsidosatts, eftersom den ifrågasatta förordningen varken grundas på någon teknisk studie som visar att det var nödvändigt att anta den eller på något sätt rättfärdigar den bristfälliga gemenskapsproduktionen av konserverad tonfisk.
- Artikel 12 i associeringsavtalet mellan EG och AVS har åsidosatts, eftersom AVS-staterna inte informerats om antagandet av en bestämmelse som berör dem.
- Förmånsavtalen med AVS-staterna och de stater som omfattas av det allmänna preferenssystemet (narkotikabekämpning) har åsidosatts, eftersom den tullkvot som skall tilldelas enligt de bestämmelser som antagits genom den ifrågasatta förordningen kommer att medföra att nämnda förmånsavtal förlorar deras innehåll genom att konserverad tonfisk från industriellt utvecklade länder tillåts att konkurrera på gemenskapsmarknaden med AVS-staterna och de stater som omfattas av det allmänna preferenssystemet (narkotikabekämpning).
- Principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts, eftersom de investeringar som aktörerna inom gemenskapen just har genomfört i AVS-staterna och de stater som omfattas av det allmänna preferenssystemet (narkotikabekämpning) kommer att drabbas, med hänsyn till villkoren för att de produkter som har sitt ursprung i dessa länder skall kunna omsättas på gemenskapsmarknaden.
- Artikel 253 EG har åsidosatts (bristande motivering), eftersom den ifrågasatta förordningen inte grundas på

någon teknisk studie som visar varför det var nödvändigt att anta den.

- Maktmissbruk, eftersom tullkvoten tilldelades mellan länderna i fråga på ett godtyckligt sätt.

⁽¹⁾ EUT L 141, 2003, s. 1.

Talan mot Republiken Finland väckt den 4 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-344/03)

(2003/C 226/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Finland. Sökanden företräds av G. Valero Jordana och P. Aalto, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 79/409/EEG ⁽¹⁾ av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, i dess lydelse enligt 1994 års anslutningsakt som innebar ett undantag till artikel 9.1 i direktivet, genom att inte tillämpa kriterierna i nämnda artikel som innebär att den skall visa att det i artikel 9.1 angivna villkoret för undantag, särskilt kriteriet "om det inte finns någon annan lämplig lösning" och "i litet antal", är uppfyllda för vårjakt på ett antal sjöfåglar i Finland och de åländska öarna, bland annat vad gäller arterna ejder (*Somateria mollissima*), knipa (*Bucephala clangula*), småskrake (*Mergus serrator*), storskrake (*Mergus merganser*), svärta (*Melanitta fusca*) och vigg (*Aythya fuligula*),
2. förplikta Republiken Finland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att det i direktivet angivna kriteriet "om det inte finns någon annan lämplig lösning" inte är uppfyllt för det fall jakt tillåts avseende samma art under hösten, även om jakten bedrivs i mindre skala och, ur jägarens perspektiv, sker under svårare omständigheter och på andra jaktplatser. Enligt kommissionen måste det göras en konkret och specifik bedömning och det räcker inte med en abstrakt och allmän bedömning av "om det inte finns någon annan lämplig lösning". Vid denna bedömning måste de omständigheter som är specifika för platsen beaktas.

Enligt den genom artikel 16 i direktivet inrättade ORNIS-kommittén skall "i litet antal" avse mindre än 1 procent av det fastställda antalet fåglar av den berörda populationen som dör varje år (i medeltal) såvitt avser arter som inte får jagas, och cirka 1 procent av motsvarande antal såvitt avser arter som får jagas, under förutsättning att iakttagandet av artikel 9 i direktivet alltid sker med iakttagande av de andra bestämmelserna i denna artikel. Den av Republiken Finland tillåtna vårjakten överskrider i hög grad det antal som beräknats med hänsyn till kommitténs uttalande.

(¹) EGT L 103, 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 5 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-345/03)

(2003/C 226/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 5 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av M. Konstantinidis och F. Simonetti, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG (¹) av den 18 september 2000 om uttjänta fordon genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, och, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,
2. Förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet gick ut den 21 april 2002.

(¹) EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.

Avskrivning av mål C-131/02 (¹)

(2003/C 226/28)

Genom beslut av den 12 juni 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-131/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

(¹) EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-393/02 (¹)

(2003/C 226/29)

Genom beslut av den 18 juni 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-393/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal.

(¹) EGT C 323, 21.12.2002.

Avskrivning av mål C-407/02 (¹)

(2003/C 226/30)

Genom beslut av den 25 juni 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-407/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

(¹) EGT C 19, 25.1.2003.

Avskrivning av mål C-10/03 (¹)

(2003/C 226/31)

Genom beslut av den 26 juni 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-10/03, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland.

(¹) EGT C 44, 22.2.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 juni 2003

i mål T-385/00: Jean-Paul Seiller mot Europeiska investeringsbanken ⁽¹⁾*(Europeiska investeringsbanken – Personal – Upptagande till sakprövning – Klar ansökan – Bekräftande ansökan – Talan har väckts för sent – Föregående frivilligt förlikningsförfarande – Pensionsrättigheter – Luxemburgsk rätt – Överföring – Uppsåt – Preskriptionstid)*

(2003/C 226/32)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christiansen), har den 17 juni 2003 avkunnat dom i mål T-385/00: Jean-Paul Seiller, Luxemburg, företrädd av advokaterna D. Chouamier och L. Thielen, med delgivningsadress i Luxemburg mot Europeiska investeringsbanken (ombud: E. Uhlmann, C. Gómez de la Cruz och P. Mousel) angående ett yrkande om utbetalning av ett belopp om 4 779 652 luxemburgska franc motsvarande sökandens pensionsrättigheter, jämte ränta. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta EIB:s rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 61, 24.2.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 8 juli 2003

i mål T-132/01: Euroalliages m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾*(Dumpning – Beslut om att avsluta en översyn av åtgärder som upphör att gälla – Gemenskapens intresse – Talan om ogiltigförklaring)*

(2003/C 226/33)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden N. J. Forwood samt domarna J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij och M. Vilaras; justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio Gonzalez), har den

8 juli 2003 avkunnat dom i mål T-132/01: Euroalliages, Bryssel (Belgien), Péchiney électrometallurgie, Courbevoie (Frankrike), Vargön Alloys AB, Vargön (Sverige), Ferroatlántica, SL, Madrid (Spanien) (ombud för samtliga: advokaterna D. Voillemot och O. Prost), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: L. Fraguas Gadea) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz, S. Meany och A. P. Bentley), med stöd av TNC Kazchrome, Almaty (Kazakstan) och Alloy 2000 SA, Strassen (Luxemburg) (ombud för båda: J. Flynn, J. Magnin och S. Mills) angående en talan om partiell ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/230/EG av den 21 februari 2001 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av ferrokisel med ursprung i Brasilien, Kazakstan, Folkrepubliken Kina, Ryssland, Ukraina och Venezuela (EGT L 84, s. 36). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Talan ogillas.
2. Sökandena skall bära sina rättegångskostnader samt solidariskt ersätta kommissionens och de intervenerande parterna TNC Kazchromes och Alloy 2000:s rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.
3. Konungariket Spanien, som är intervenerande part, skall bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 227, 11.8.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 juli 2003

i mål T-81/02: Margot Wagemann-Reuter mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt ⁽¹⁾*(Tjänstemän – Tjänstledighet – Ledig tjänst – Ändring av en tjänst – Återinträde i tjänst)*

(2003/C 226/34)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten (ensamdomare R. García-Valdecasas; justitiesekreterare: J. Plingers, byrådirektör), har den 17 juli 2003 avkunnat dom i mål T-81/02: Margot Wagemann-Reuter, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas revisionsrätt, Luxemburg (ombud: advokaten M.-A. Lucas, delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (ombud: ursprungligen J.-M. Stenier, P. Giusta och B. Schäfer,

senare J.-M. Stenier, M. Bavendam och I. Riagáin) angående en talan om dels ogiltigförklaring av revisionsrättens tysta beslut att avslå sökandens begäran av den 22 januari 2001 om att få återinträda i tjänst efter en tjänstledighet samt revisionsrättens beslut av den 12 december 2001 att avslå det klagomål som sökanden anförde den 14 augusti 2001, dels skadestånd för den materiella och ideella skada som sökanden påstår sig ha åsamkats. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 131 av den 1.6.02.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 25 juni 2003

i mål T-287/02: Asian Institute of Technology (AIT) mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Beslut att sluta ett forskningsavtal – Frist – Avvisning)

(2003/C 226/35)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke; justitisekreterare H. Jung), har den 25 juni 2003 meddelat beslut i mål T-287/02: Asian Institute of Technology (AIT), Pathumthani (Thailand), företrätt av advokaten H. Teissier du Cros, med delgivningsadress i Luxemburg mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Kuijper och B. Schöfer) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 4 juli 2000 om att inom ramen för programmet "Asia-Invest" sluta ett forskningsavtal med Center for Energy-Environment Research and Development. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 289, 23.11.2002.

BESLUT FATTAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 15 maj 2003

i mål T-47/03 R: Jose Maria Sison mot Europeiska unionens råd

(Interimistiskt förfarande – Restriktiva åtgärder i syfte att bekämpa terrorism – Frysning av penningmedel – Indraget socialbidrag – Yrkanden som till viss del inte kan upptas till sakprövning – Skyndsamhet – Föreligger inte)

(2003/C 226/36)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrättens ordförande har den 15 maj 2003 meddelat beslut i mål T-47/03 R: Jose Maria Sison, Utrecht (Nederländerna), företräd av advokaterna J. Fermon, A. Comte, H.E. Schultz, D. Gurses, T. Olsson och J. Lamcheck mot Europeiska unionens råd (ombud: M. Vitsentzatos och M. Bishop) angående en talan om, för det första, uppskov med verkställigheten av beslut 2002/974/EG om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2002/848/EG (EGT L 337, s. 85), till den del sökandens namn omnämns, för det andra, att förplikta rådet att vid varje nytt beslut om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 inte ange sökandens namn och, för det tredje, att förplikta rådet att underrätta medlemsstaterna om att de restriktiva åtgärder som vidtagits mot sökanden saknar rättslig grund. Beslutet lyder enligt följande:

1. *Det interimistiska yrkandet ogillas.*
2. *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 16 maj 2003

i mål T-140/03: Forum 187 ASBL mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Förklaring om att avstå från fortsatt handläggning)

(2003/C 226/37)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-140/03, Forum 187 ASBL, Bryssel (Belgien), företrätt av A. Sutton, barrister, och J. Killick, barrister, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci, R. Lyal och

G. Rozet), angående en talan om ogiltigförklaring av beslut K(2003) 564 slutlig av den 17 februari 2003, rörande ett stödsystem som Belgien har infört till förmån för samordningscentraler i Belgien, har förstainstansrätten (första avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna J. Azizi, M. Jaeger, H. Legal och M.E. Martins Ribeiro, justitiesekreterare: H. Jung, den 16 maj 2003 meddelat följande beslut:

- 1) Förstainstansrätten förklarar att domstolen avstår från vidare handläggning i mål T-140/03, Forum 187 mot kommissionen, så att domstolen får pröva talan om ogiltigförklaring.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

(¹) EUT C 158, 5.7.2003.

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 3 juli 2003

i mål T-249/03 R: Y mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Tjänstemän – Artikel 105.2 i rättegångsreglerna)

(2003/C 226/38)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrättens ordförande har den 3 juli 2003 meddelat beslut i mål T-249/03 R: Y, tjänsteman vid Europeiska

gemenskapernas kommission (ombud: S. Papanikolaou, advokat) mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående en talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 18 juni 2003 att låta sökandens placering vid institutionens delegation i Nairobi (Kenya) upphöra från och med den 15 juli 2003. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Kommissionens beslut av den 18 juni 2003 att låta sökandens placering vid institutionens delegation i Nairobi (Kenya) upphöra från och med den 15 juli 2003 skall inte verkställas förrän förevarande mål om interimistiska åtgärder har avgjorts.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Avskrivning av mål T-78/03 (¹)

(2003/C 226/39)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 26 juni 2003 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-78/03, Haladjian Frères mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EUT C 112, 10.5.2003.

III

(Upplysningar)

(2003/C 226/40)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 213, 6.9.2003

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 200, 23.8.2003

EUT C 184, 2.8.2003

EUT C 171, 19.7.2003

EUT C 158, 5.7.2003

EUT C 146, 21.6.2003

EUT C 135, 7.6.2003

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
